

thế này:

“Cậu đã nói với mọi người cách chế ngự nỗi sợ hãi và vượt qua những khó khăn nảy sinh từ những tình huống khẩn cấp của cuộc sống. Từ giờ trở đi, cậu có thể nói với tư cách một chuyên gia bởi cậu sắp vượt qua hoàn cảnh khó khăn của chính mình với lòng dũng cảm và mục tiêu xác định, sự cương quyết và không e dè bất cứ thứ gì của mình.”

Ý nghĩ đó có tác động mạnh mẽ với tôi tới mức tôi liền rơi vào trạng thái hân hoan chưa từng có. Não tôi bắt đầu thoát khỏi trạng thái hôn mê tôi từng sa vào. Lý trí của tôi cũng bắt đầu hoạt động trở lại.

Trong một giây phút ngắn ngủi, tôi cảm thấy rất hạnh phúc khi có đặc quyền trải qua nhiều tháng đau khổ như vậy vì chính trải nghiệm đó đã cho tôi cơ hội kiểm tra tính đúng đắn của những nguyên tắc thành công mà tôi đã chăm chỉ rút ra từ những nghiên cứu của mình.

Khi ý nghĩ đó đến với tôi, tôi dừng lại và đứng yên tại chỗ, khép chân lại như đang chào đón ai hay cái gì đó, tôi cũng không biết nữa. Và tôi cứ đứng nghiêm như thế trong nhiều phút liền. Ban đầu, chuyện đó trông có vẻ rất ngốc nghếch nhưng khi tôi đứng đó, một ý nghĩ nữa lại đến với tôi dưới dạng một “mệnh lệnh” ngắn và gọn như khi một sĩ quan ra lệnh cho cấp dưới vậy.

Mệnh lệnh đó nói rằng: “Ngày mai, hãy lên xe và đến Philadelphia, ở đó cậu sẽ được tài trợ để xuất bản triết lý về thành công của mình hay không.”

Không có thêm bất cứ lời giải thích hay bổ sung nào nữa cả. Ngay khi nhận được mệnh lệnh đó, tôi liền quay về nhà, trèo lên giường và ngủ trong sự bình yên mà đã hơn một năm nay tôi chưa có.

Sáng hôm sau, khi tỉnh dậy, tôi ra khỏi giường và bắt đầu thu xếp hành lý và sẵn sàng cho chuyến đi tới Philadelphia. Lý trí nói với tôi rằng tôi đang lao đầu vào làm một việc ngớ ngẩn. Tôi tự hỏi bản thân xem mình có quen biết ai ở Philadelphia để có thể xin tài trợ 25.000 đô la dành cho việc xuất bản tám cuốn sách của mình?

Ngay lập tức, câu trả lời lóe lên trong đầu tôi, rõ ràng đến mức tôi có thể nghe rõ từng chữ: “Thay vì đặt câu hỏi, giờ cậu hãy thực hiện mệnh lệnh đó ngay đi. ‘Cái tôi khác’ của cậu sẽ chịu trách nhiệm về chuyến đi này.”